

lekuren do t j a špie mbretit, te falet«. Se djali kiš zenë mikësi me mbretin, hin ë dil elëftera ne mbreti. Ë si i ða atë fjalë te bukuresë deut, i ðot ajó, kë »mos j a špie ketë lekure mbretit, se do na ndzertë punë prap«. ðot ai, kë »u do j a špie, ë si te benet, le te benet«. I ðot ajó: »Tšum kë do ti aštú, šper j a«. E mori djali lekuren ë j a špij mbretit; geti prap vezirin perpara. I ðots veziri djalit: »Tš išt ajó lekure?« I ðots djali, kë »lekúr išt, edë do j a špie mbretit«. I ðots veziri, kë »tš e do mbreti atë lekúr?« I ðots djali: »Te falet«. I ða veziri: »Nuku m a jep mua, ë te te jap, sa te duatš«. I ðots djali, kë »s t a jap, se do j a špie mbretit«. »E! hajde«, i ða veziri, »pa do e gëts atë, kë kerkón«. Ë aštú iku djali ë vate, j a špuri lekurene mbretit edë i ða: »Na ketë lekurene, se kejó ište e mirë per te falur«. E mori ðe mbreti, i ða edë bakšišin djalit, edë iku. Si shkuan tsa kohë, i ðots veziri mbretit, kë »mirë štepiti i bere giðe te dževairta, kë me tjetre mbret nuk i ka, po te benë edë te štruarite e ture giðe me nga ketó lekure, kë ke zotërote, kë falej«. I ðots mbreti, kë »ku gënden kake lekure, sa te štronen te giða hodat e palatit? Ketú me zi u-gënd në lekúr sa per te falur«. I ðots veziri, kë »štregó djalen e gatorit, edë ai i gën«. Aštú mbreti dergoi ë i foli djalit gatorit ë i ðot, kë »dua te më sjeltš nga ketó lekurete, sa te štroj giðe palatin«. I ðots djali, kë »u kam kake vjet, kë vete dite per dit per ga, edë nga ki soj špezër s kam getur vetšm se atë, kë te sola tij«. I ðots mbreti, kë »ajó punë ište jotja; tšiš do betš ti, ben; u i dua do mos do ketó lekúr; nera nestre ja më sjet dževáp, kë do m i sjeltš, ja se te pres koken«. Aštú vate djali prapë në štepi i sekëldisurë; i ðots e bukur e deut, kë »tš ke, kë ri sekëldisurë?« I ðot ai: »Tš do kem? kë mbreti më kerkón lekure nga te risit, sa te štronë giðe hodat e palatit; tani u ató ku te gjj? Kam kake kohë gatuan edë në geta«. I ðot ajó, kë »u te ðatšë kë perpara, kë »mos j a šperë mbretit atë«, se do te dil pun; edë kejó punë do benetë, po do te dalne púnëra te tjera më te mbedá; edë te vetš nestre ë t i ðuatš mbretit, te benë hazër në zet baře verë nga tri vjetš, edë në zet muška, kë t i ngarkonë, edë t i martš ë te vetš në akë-tš krua ë te mblitš krúanë ë te mbušeš mágete e kroit me ver, edë aštú do vine risërite te pine uje, edë do pine verë ë do dëhen, edë t i zetš ë t i ðertš te gið«. Edë aštú beri djali, si i ða ajó; vate, i ða mbretit: »Te më ngarkótš në zet baře verë te vjetre, edë nestre te vete ë te t i sjet«. Aštú i beri hazër mbreti verëne, edë